Ετος Ε΄. ἀρ. 841 'Αθῆναι, 1861. Σάββατον 13 Μαΐου

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Αὐγῆς προπληρωτέαι· εἰς δὲ τὰς ἐπαρχίας πατεῖς ταχυδρ. ἐπιστάταις.

Τιμὴ ἐτησία διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτευούτῃ συνδρομητὰςΔ. 12, ἑξαμηνία 6, τριμηνία 3.

Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἑλληνικ. Κράτους ἐτησία δρ. 16, ἑξαμηνία 8, τριμ. 4.

ΑΥΓΗ

Ἐκδιδομένη τετράκις τῆς ἑβδομάδος.

Εν τῷ ἐξωτερικῷ αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ τοῖς προξένοις καὶ λοιποῖς πρακτόροις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Τιμὴ ἐτησίας συνδρομῆς δρ. 24, ἑξαμηνιαίας 12, τριμ. 6.

Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἕκαστον στίχ. τῶν διατριβῶν λ. 20, δι' ἑκάστην εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. δρ. 3

Βουλή.

Ἡ βουλὴ ἐξακολουθεῖ συνεδριάζουσα καθ' ἑκάστην καὶ ψηφίζουσα διάφορα νομοσχέδια. Χθὲς ἐψήφισε τὸ νομοσχέδιον περὶ φόρου διὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος Ναυπλίου· κατὰ τὴν συζήτησιν τούτου οἱ βουλευταὶ Τριπόλεως ΚΚ. Π. Βάρβογλης καὶ Πετρινὸς ἐπήνεγκον ἀντιῤῥήσεις τινάς, ἰσχυρισθέντες ὅτι εἶναι ἄδικον νὰ φορολογῶνται τὰ προϊόντα τῆς Τριπόλεως χάριν τοῦ λιμένος Ναυπλίου· ἀλλὰ τὴν γνώμην ταύτην ἀντέκρουσε λίαν εὐγλώττως καὶ εὐφραδῶς ὁ βουλευτὴς Ναυπλίας Κ. Παναγ. Ἰατρὸς, ὅστις δὶς κατέλαβε τὸ βῆμα καὶ ὑπερασπίσθη τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ὡς ὀρθῶς ἔχον.

Τὴν δὲ προτεραίαν ἐψήφισε τὸ περὶ παραχωρήσεως τριῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων εἰς τὸν δῆμον Πατρῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἀγορᾶς νομοσχέδιον, ἔτι δὲ καὶ πιστώσεις τινάς.

Ἐκλογὴ 4 μελῶν.

Ἀνεφέραμεν προχθὲς ὅτι ἐπροτάθη εἰς τὴν βουλὴν ἡ προσθήκη 4 μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν καὶ γενομένης ψηφοφορίας ἐξελέχθησαν οἱ ΚΚ. Λ. Γιουρδῆς, Π. Κυριακὸς, Ἰω. Κατσάκος καὶ Ζαριφόπουπουλος, οἱ μὲν δύω πρῶτοι διὰ ψηφοφορίας, οἱ δὲ δύω τελευταῖοι διὰ κληρώσεως. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ταύτην, ἡ βουλευτικὴ ἀντιπολίτευσις συνεκέντρωσε 42 ψήφους ἀπέναντι 44, καὶ τὸ ὑπουργεῖον προφανῶς ἡττήθη, μὴ δυνηθὲν νὰ ὑποστηρίξῃ καθολοκληρίαν τοὺς ὑποψηφίους του.

Γαλήνη.

Μέχρι τῆς παρελθούσης πέμπτης μεγάλη τρικυμία ἐπεκράτει ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐκινδύνευον οἱ Πηδαλιοῦχοι. Πολλοὶ ἐνόμιζον ὅτι ἡ τρικυμία ἤθελε διαρκέσει καὶ προβῇ ἐξογκουμένη. Πόσον ἠπατώμεθα! Ἡ τρικυμία καὶ ὁ ἄνεμος ἐκόπασαν καὶ ἄκρα νηνεμία καὶ γαλήνη ἐπῆλθεν. Οἱ πατριῶται, οἵτινες ἕως προχθὲς διεῤῥήγνυον τὰ ἱμάτιά των, οἵτινες ἐπροκάλουν συζητήσεις καὶ κατ' αὐτὴν τῶν πρακτικῶν τὴν ἀνάγνωσιν, οἵτινες ἠκόνιζον τὰ ξίφη των διὰ τὴν μεγάλην μάχην καὶ ὑπῆρχον ἀκράτητοι, ἀπὸ χθὲς οὔτε φαίνονται οὔτε ἀκούονται. Εἰς τὸ βουλευτικὸν βῆμα νεκρικὴ σιγὴ βασιλεύει. Ὁ Ζέρβας τῆς Αἰγιαλείας οὔτε εἰκονικοὺς καταλόγους βλέπει πλέον, οὔτε πρακτικὰ, οὔτε παρανομίας. Τὰ πάντα καλῶς ἔχουσιν. Ὁ διορισμὸς τοῦ Κ. Χριστοπούλου ἱκανοποίησε τὰ παράπονα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν βουλευτῶν καὶ ἡ πατρὶς εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐημερίας.

Τὸ ναπικὸν κόμμα.

Πολλὰ λέγονται περὶ τοῦ ναπικοῦ κόμματος (ὡς διασπασθέντος δῆθεν, καὶ χαλαρωθέντος, ὡς προσελθόντος καὶ κατασκηνώσαντος ὑπὸ τὰ Ἀνάκτορα, περὶ αἰφνηδίας διακοπῆς τῶν δημοσίων ὀργάνων του) περὶ τῶν διαπραγματεύσεών του, περὶ τῶν στρατηγῶν του, κληθέντων ἐξ Ἄργους εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν· ἀλλ' ἡμεῖς οὐδεμίαν βλέπομεν εἰς τὰς τάξεις του μεταβολὴν, ἂν καὶ ἡ ὁδὸς Σταδίου παρουσιάζῃ κατ' αὐτὰς διαφορετικὴν ὄψιν. Ὁ καιρὸς θέλει μᾶς φωτίσει τί τρέχει εἰς τὴν φάλαγγα τῶν ναπαίων.

Δωρεά.

Ἡ φιλογενεστάτη κ. Ἑλένη Μ. Τοσίτσα, ἥτις καὶ ἄλλοτε ἔςειλεν ἱερὰ σκεύη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Νεκροταφείου ἐδωρήσατο καὶ ἤδη, κατὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ μνημοσύνου καὶ ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της δρ. πεντακοσίας.

Περὶ λῃστείας.

Καὶ πάλιν ἡ λῃστεία ὕψωσε κεφαλὴν κατὰ τὰς μεθορίους τῇ Τουρκίᾳ ἐπαρχίας, ἀπειλοῦσα ἐπέκτασιν τῶν στενῶν μέχρι τοῦδε ὁρίων της, διότι εἰς γνωστὸν ἡ ὑπὸ τὸν Ξυστράκην ὁσημέραι ἐνισχυομένη συμμορία, εἰσβαλοῦσα ἐκ τοῦ τουρκικοῦ, συνέλαβεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παρνασσίδος τὸν ἐκεῖθεν διερχόμενον γραμματέα τῆς νομαρχίας Μεσσηνίας Γ. Νικολαΐδην καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν αἰχμάλωτον. Καὶ εἶναι μὲν πλέον παρὰ βέβαιον ὅτι αὕτη τὴν φωλεὰν αὐτῆς ἐν τῇ τουρκικῇ χώρᾳ ἔχουσα, παρὰ τῶν τούρκων ὑποθάλπεται καὶ ἐμψυχοῦται, λῃστεύουσα δὲ καὶ λεηλατοῦσα ἐν Ἑλλάδι, ἐπανακάμπτει ἐν τῇ ἑστίᾳ αὐτῆς, ἔνθα ἀνοικταῖς ἀγκάλαις ὑποδέχεται παρ' αὐτῶν ἵνα καὶ οὗτοι τὸν κλῆρόν των λάβωσιν ἐκ τῶν λαφύρων, ἀλλὰ σταυρώνουσα τὰς χεῖρας εἰς τὰ διαπραττόμενα, ἀνάλγητος μένουσα εἰς τὰ παθήματα τῶν κατοίκων, ἣ ἐξυπνῶσα πολὺ ἀργὰ, ἡ ἐξουσία δικαιολογεῖται τάχα λέγουσα «φέρτε μοῦ τους ἐδῶ »(τοὺς λῃστὰς) καὶ βλέπετε τὶ τοὺς κάμνω» ἢ πρέπει τὴν προσοχὴν αὐτῆς, ἐκ τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ὀνειροφάντων ἀναρχικῶν τάσεων τῶν κατοίκων αὐτῆς μεταναστεύουσα, νὰ στρέψῃ σπουδαίως πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, συγκεντροῦσα περὶ αὐτὴν ἀνάλογον ἀριθμὸν στρατοῦ, καὶ διορίζουσα ἱκανὸν, δραστήριον καὶ κατάλληλον πρόσωπον εἰς τὴν σπουδαίαν μοιραρχίαν τῆς Φθιώτιδος πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας; ἀπέναντι τῶν στρατηγημάτων τῆς λῃστρικῆς ταύτης συμμορίας, ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ὡς ἐν ἀστραπῇ πηδώσης καὶ διαπραττούσης λῃστείας ποτὲ μὲν εἰς τὰ πρόθυμα τῆς Λαμίας, ὡς συνέβη τὸν Αὔγουστον π. ε. καθ' ἑκατοντάδων ὁδοιπόρων, ποτὲ δὲ πέριξ τῆς Ἀμφίσσης, ἤτοι 20 περίπου ὥρας μακρὰν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, χωρὶς νὰ ἐννοηθῇ παρ' οὐδειός, τὰ ὑπάρχοντα μέσα καὶ πρόσωπα πρὸς καταδίωξιν αὐτῆς δὲν ἀρκοῦν, ἀπαιτεῖται λοιπὸν νοῦς ἐπιδέξιος καὶ δραστήριος, καὶ πρόσωπον, τοιαῦτα ἔχον προσόντα ὀφείλει νὰ πέμψῃ εἰς Φθιώτιδα ἡ κυβέρνησις, ἐὰν κήδεται τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τῶν μερῶν ἐκείνων. Ἐν τούτοις ἄγνωστόν ἐστι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

μέχρι τοῦδε ὁποίαν τύχην ἔλαβεν ὁ ἀτυχὴς Νικολαΐδης, περὶ οὗ ἡ ἐλαχίστη εἴδησις δὲν ὑπάρχει, καὶ περὶ τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου ὀλίγισται ὑπάρχουσιν ἐλπίδες, διότι ὡς λέγεται μεταξὺ τῶν συμμοριτῶν ἀριθμεῖται λῃστής τις ἐκδικήσεις πνέων κατ' αὐτοῦ.

Παραίτησις καὶ διορισμός.

Παραιτηθέντος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Παπαλεξοπούλου διάδοχός του διωρίσθη ὁ βουλευτὴς Ὀλυμπίας κ. Χ. Χριστόπουλος, ὅστις ἀνήγγειλε τὸν διορισμόντου διὰ τῆς ἀκολούθου ἐγκυκλίου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους

Ἀναγγέλλω ὑμῖν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ μὲ διορισήσῃ ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαΐου 1861.

Ὁ ὑπου γὸς Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὅπως εἶναι λακωνικὴ ἡ ἐγκύκλιος τοῦ κ. Χριστοπούλου, οὕτως ὑπῆρξεν ἁπλῆ καὶ ἀφελὴς καὶ ἡ πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου ἀγγελία του, εἰπόντος εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα ἀντὶ πάσης ἄλλης ἐθιμοταξίας τὸ «ἀπόδοτε τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς τοὺς γνωστούς μοι ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου, μεθ' ὧν θέλω συνεργασθῇ.»

Πτωχεύσεις.

Αἱ πολλαὶ καὶ μεγάλαι πληρωμαὶ, αἵτινες ἔληξαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπέφερον νέα δυστυχήματα εἰς τὸν ἐμπορικόν μας κύκλον. Δύο τῶν εὐυποληπτοτέρων Ἑλληνικῶν οἴκων, ὁ τῶν ΚΚ. Λασκαρίδου καὶ Σας καὶ ὁ τῶν ΚΚ. Θεοδώρου Ῥάλλη υἱῶν καὶ Σας ἀνέστειλαν τὰς πληρωμὰς τὴν 9 μεσοῦντος. Τὰ χρέη ἀμφοτέρων εἶναι μικρά· τῶν μὲν ἔλαττον τῶν λιρῶν 50,000, τῶν δὲ ἔλαττον ἐπίσης τῶν λιρῶν 70,000, ἐνῷ τὰ κεφάλαιά των, ἐὰν αἱ ἐν Τουρκίᾳ ὑποθέσεις των περαιωθῶσιν αἰσίως, λέγεται, ὅτι θ' ἀφήσωσιν ἱκανὸν περίσσευμα. Ἡ σμικρότης τῶν χρεῶν τούτων, ἀποδίδεται εἰς τὰς προσπαθείας, ἃς κατέβαλλον πρὸ πολλοῦ καιροῦ διὰ πάσης θυσίας, ἵνα διατηρήσωσιν ἑαυτούς, περιστείλαντες συγχρόνως τὰς ἐπιχειρήσεις των. Τοιοῦτος χαρακτὴρ,, λέγει ὁ «Χρόνος» περιποιεῖ τιμὴν εἰς ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ παρίστησι τοὺς Ἕλληνας ἐμπόρους ἐντιμοτάτους καὶ τὰ μάλιστα ἀξιεπαίνους. Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν, ὅτι ὁ ἔντιμος οἶκος τῶν ΚΚ. Λασκαριδῶν εἶναι εἷς τῶν ἀρχαιοτέρων τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ συστηθέντων καὶ ἀρχὴ δύο Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν· Atlantic Royal Mail steam Navigation Company, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας. Ἡ πτῶσις τοιούτου οἴκου κατελύπησεν οὐ μόνον πάντας τοὺς ὁμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἄγγλους, μεταξὺ τῶν ὁποίων τοσοῦτον ἐτιμᾶτο καὶ ὑπελήπτετο. Ἄδονται δὲ καὶ ἄλλαι διάφοροι πτωχεύσεις, ἀλλ' οὐδὲν θετικὸν μέχρι τοῦδε. Ἀγνοοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πότε καὶ ποῦ τὸ τοιοῦτον κακὸν θὰ σταματήσῃ. Τιμὴ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἥτις ζητεῖ νὰ διατηρήσῃ τὸν ἀσθενῆ διὰ τῆς τελευταίας ῥανίδος χριστιανικοῦ αἵματος.

Ἀλ. Λ. Λογοθέτης.

Ὁ Κ. Ἀλ. Λ. Λογοθέτης καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας ἐπανῆλθεν ὑγιὴς καὶ εὔτραφὴς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα ἐδεξιώθη φιλοφρονέστατα ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ τῶν ἁγίων συνοδικῶν καὶ ὑπὸ πάντων ἐν γένει τῶν λογίων τοῦ γένους. Βεβαίως ἀνὴρ οἷος ὁ κ. Λογοθέτης δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ τύχῃ ὑποδοχῆς ἀξίας τῆς ἀρετῆς του τῆς παιδείας του καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγώνων του.

Ὁ καθηγητὴς Κλεώπας.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας Κλεώπας, ἀρχιμανδρίτης τοῦ ἁγίου Τάφου, πάσχων ὑπὸ καρδιακοῦ νοσήματος, ἀπεβίωσε προχθὲς ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὁ θάνατός του ἀφίνει μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον κενὸν, τὴν δὲ ἐκκλησίαν στερεῖ ἑνὸς τῶν εὐγλωττοτέρων καὶ πολυμαθεστέρων ῥητόρων του.

Ἀπάντησις.

Ἐφημερίς τις ὑπὸ πάθους κινουμένη αἰτιᾶται τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ τὸν δίκαιον προβιβασμὸν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μαυροφρύδου. Ὅλοι ὅσοι ἀνέγνωσαν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφημερίδα ἀπεδοκίμασαν τὰ γραφόμενά της, μάλιστα δὲ οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὄντες ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς ἱκανότητος τοῦ κ. Μαυροφρύδου, εἰς οὗ τὴν παράδοσιν φοιτῶσιν ὑπὲρ τοὺς 150 φοιτητὰς τῆς Φιλοσοφικῆς, τῆς Νομικῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ὅσοι ἤκουσαν τὴν διδασκαλίαν τοῦ κ. Μαυροφρύδου ἢ ἀνέγνωσαν τὰς περὶ φιλολογίας πραγματείας ἐπῄνεσαν τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἰδίως διὰ τὴν καλήν του ἐκλογήν. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἡ Α'. δημοτικὴ σχολή.

Λυπούμεθα ἐγκαρδίως ἀκούοντες ὅτι τὸ πρῶτον δημοτικὸν σχολεῖον τῶν ἀῤῥένων δὲν εὑρίσκεται εἰς τόσον εὐάρεστον κατάστασιν. Οἱ γονεῖς τῶν φοιτώντων ἐν αὐτῷ τέκνων παραπονοῦνται κατὰ τῶν διδασκάλων ὡς μὴ ὄντων ἐπιμελῶν καὶ ὡς μὴ ἐπιτηρούντων τὰ τέκνα των τὰ ὁποῖα οὔτε γράμματα μανθάνουσιν, οὔτε τὴν ἀπαιτουμένην ἀγωγὴν ἀπολαύουσι. Ταῦτα πάντα προέρχονται, ὡς ἐμάθομεν, ἐκ τῆς ὀλιγωρίας τοῦ βοηθοῦ Παπᾶ Παναγῆ Τσιμπούκου, μὴ ἔχοντος καιρὸν καὶ τὸν διδάσκαλον νὰ μετέρχεται καὶ τὰ ἱερὰ αὐτοῦ καθήκοντα νὰ ἐκπληροῖ. Καὶ βεβαίως, εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ μάθωσι γράμματα τὰ τέκνα μας, ὅταν ὁ διδάσκαλος αὐτῶν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς διδασκαλίας του προσκαλούμενος εἰς ἐκφορὰν νεκρῶν, εἰς τελετὰς γάμων, εἰς βαπτίσματα καὶ τὰ παρόμοια, ἀφίνῃ ὄπισθέν του τοὺς μαθητὰς ὀχλαγογοῦντας καὶ ἀτακτοῦντας; Οὐχὶ βεβαίως. Ὅθεν εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ὁ ἀξιότιμος δήμαρχος Ἀθηναίων ἐλάμβανε πρόνοιαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, τακτοποιῶν τὸ σχολεῖον διὰ τοῦ διορισμοῦ καταλλήλων διδασκάλων.

Ὁ Σουλτάνος ἀσθενεῖ βαρέως.

Καὶ διὰ τοῦ τελευταίου γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαιώθη ἡ εἴδησις τῆς ἀσθενείας τοῦ Σουλτάνου. Ἴσως ὁ θάνατός του λύσει τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ σήμερον ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Κακουργιοδικεῖον.

Τὸ Κακουργιοδικεῖον τῆς πρωτευούσης ἐξακολουθεῖ συνεδριάζον τακτικῶς. Κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην διακρίνονται ἐκ τῶν δικηγόρων εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο οἱ δικηγόροι ΚΚ. Δ. Μητσάκης, Κυπριάδης, Μπαλάνος, Στ. Κολιάτσος, Κατσανδρῆς, καὶ Καρδαρᾶς, ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὑποθέσεις καὶ εὐδοκιμοῦντες εἰς τὴν ὑπεράσπισίν των.

Ἐν τῇ τῆς 9 τρέχοντος συνεδριάσει τοῦ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείου δικασθεὶς ὁ Ἰωάννης Ζανετῆς, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀπάταις, ἐκηρύχθη ἀθῶος.

Ἐν τῇ τῆς 10 ὁ Θωμᾶς Ῥαφαὴλ, κατηγορούμενος ἐπὶ διγαμίᾳ ἐκηρύχθη ἔνοχος καὶ κατεδικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν εἱρκτήν.

Ἐν τῇ τῆς 11 ὁ Δημήτριος Ἀθανασίου Κοροβέσης, κατηγορούμενος ἐπὶ ψευδορκίᾳ, ἐκηρύχθη ἀθῶος.

Παράλειψις.

Παρελείψαμεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι εἰς τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ φιλέλληνος Γάλλου ναυάρχου Κ. Τουσσὰρτ τὴν τετάρτην γεῦμα, περὶ οὗ ἐμνήσθημεν εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον, παρευρέθησαν πλὴν τῶν κκ. ὑπουργῶν, καὶ οἱ κκ. πρέσβεις τῆς Πρωσίας, Αὐστρίας, Βαυαρίας καὶ Σουηδίας καὶ οἱ πλοίαρχοι τοῦ τε σταθμεύοντος ἑλικοκινήτου ἀγγλικοῦ Δρόμωνος καὶ τῆς ῥωσικῆς φρεγάτας.

Εὐχαριστήριον ἔγγραφον.

Ὁ εἰς Χίον μετατεθεὶς γραμματεὺς Προξενείου Κ. Σπ. Πετρῆς ἀναχωρῶν ἐξ Ἰωαννίνων, ἔνθα διετίαν περίπου διέμεινεν, ἐφωδιάσθη παρὰ τῶν αὐτόθι ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ προκρίτων τοῦ τόπου, δι' εὐχαριστηρίου ἐγγράφου ἕνεκα τῆς καλῆς του διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς, καὶ τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τιμιότητος καὶ δραστηριότητός του. Οὐδόλως δὲ ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ εἰς Χίον θέλει ἀναπτύξει τὸν αὐτὸν ζῆλον ὁ Κ. Πετρῆς καὶ δικαιώσει τὴν ἐκλογὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὰς προσδοκίας τῶν φίλων του.

Γάμοι.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 14 τρ. μηνὸς τὴν 2 ὥραν μ. μ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου Ῥαγκαβᾶ θέλουσι τελεσθῆ (Ἀραβιστὶ) οἱ γάμοι τοῦ Γεωργίου Μέλεκη πρόσφυγος Σύρου μετὰ τῆς ὀρφανῆς Εὐδοξίας Ἐμμανουὴλ Τζαέστρα ἐκ Θηβῶν καὶ ἀνηκούσης εἰς οἰκογένειαν καταστραφεῖσαν ἐκ τῶν ἐκεῖ συμβάντων σεισμῶν τῷ 1853.

Εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας θέλει εἶσθαι παρατεθειμένος δίσκος ἵνα ἐναποτίθεται ὁ ὀβολὸς παντὸς τοῦ εὐαρεστουμένου ἵνα συνδράμῃ τοὺς νεονύμφους, ὄντας πένητας.

Τὴν 7 τοῦ ἱσταμένου μηνὸς περὶ τὴν 8 1/2 μ. μ. ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Κ. Γ. Β. Ἰωσὴφ ἐκ Κέας μετὰ τῆς ἐκ Λευκάδος χαριτοστολίστου καὶ ἐναρέτου νεάνιδος Κ. Ἀθηναΐδος Σ. Σκιαδαρέση, παράνυμφος τοῦ μυστηρίου ἦτον ὁ εὐγενὴς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Κ. Ι Πλέσσας, παρῆσαν δὲ καὶ πλεῖσται ἐκ τῶν καλητέρων οἰκογενειῶν τῆς πρωτευούσης καὶ ἐπεραιώθη τὸ μυστήριον μεθ' ὅλης τῆς τάξεως. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις μακροβιότητα καὶ πᾶν ἀγαθόν. Κ. Χ. Λ.

Νομίσματα Κωνσταντινουπόλεως.

Κατὰ τὴν 8 μαΐου ἰδιαιτέραν ἀλληλογραφίαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ τιμὴ τῶν νομισμάτων εἶχεν ὡς ἑξῆς. Λίρα Ἀγγλίας γρόσια 185, Τουρκίας 131. Γαλλίας καὶ Ῥωσίας 155.

Ὁ Ῥοσχίλδ.

Πολλάκις γίνεται λόγος περὶ τῆς πολυταλάντου οἰκογενείας τῶν Ῥοσχίλ, χωρὶς πολλοὶ νὰ γνωρίζωσι τὴν ἀρχικὴν κατάστασιν τῆς οἰκογενείας ταύτης. Ἰδοὺ ὅθεν τί ἀναγινώσκομεν περὶ αὐτῆς εἰς τὸν «Ταχυδρόμον τῆς Βιέννης».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

«Ὁ πρῶτος Ῥοσχὶλδ ἦτο εἷς ἐκ τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς πωλούντων τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν ἐμπόρων ἐν Φραγκοφόρτῃ ἐπὶ τοῦ Μαΐνου. Μιᾷ τῶν ἡμερῶν ῥίψας φλωρίνια ἐντὸς περικνημίδος τινὸς μαλλίνης εἶπε: «πρέπει ἡ περικνημὶς αὕτη νὰ πληρωθῇ μέχρι τοῦ ἄνω αὐτῆς μέρους»· διὰ δὲ τῆς ἐνεργητικότητός του, τῆς οἰκονομίας, τῆς ἐργασίας, πνεύματος καὶ ταχύτητος, ἡ περικνημὶς ἐπληρώθη. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἤρκει ὅπως περιλάβῃ τὰ φλωρίνια, ὁ Ῥοσχὶλδ ἠγόρασεν ἓν δισσάκιον, εἰπών: «πρέπει καὶ τοῦτο νὰ πληρωθῇ». Ἀλλὰ συνέβη καὶ ἐν τούτῳ ὅ,τι καὶ ἐν τῇ περικνημίδι. Ἀνεγείρετο ἀπὸ βαθέος ὄρθρου, ἐκινεῖτο ἀκαταπαύστως, ἠγόραζεν, ἐπώλει, ἐκέρδαινεν ἐξ ὅλων τὸ δισσάκιον ἐπληρώθη. Ἠγόρασε κιβώτιον, εἰπών: «πρέπει καὶ τοῦτο νὰ πληρωθῇ». Πληρωθέντος δὲ καὶ τούτου, τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα μετεβλήθησαν εἰς χάρτινα· ὁ Ῥοσχὶλδ ἐγένετο τραπεζίτης τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τῆς Ἔσσης.

» Ἰδοὺ, λέγει ἡ ἐφημερὶς αὕτη, πόσον ἐκαρποφόρησαν τὰ τρία φλωρίνια τῆς περικνημίδος, Σήμερον ἡ οἰκογένεια τῶν Ῥοσχὶλδ ἔχει χρηματικὴν περιουσίαν ὀκτακοσίων ἑκατομμυρίων φλωρινίων, καὶ ἐὰν τὰ νομίσματα ταῦτα ἦσαν χρυσᾶ, μόλις ἠδύναντο νὰ μετακομισθῶσιν ὑπὸ 50 ἵππων.» (Ἐκ τῆς Βυζαντίδος).

Ἀφίξεις.

Ἀφίχθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὁ ἀξιότιμος ἰατρὸς καὶ δήμαρχος Χαλκίδος κ. Βελισσάριος, ὅστις παρουσιασθεὶς εἰς τὰς ΑΑ ΜΜ. ἔτυχεν εὐμενοῦς ἀκροάσεως.

Ἀφίχθησαν καὶ οἱ βουλευταὶ κκ. Ν. Τσικλητήρας καὶ Θ. Μοναστηριώτης, ἔτι δὲ καὶ οἱ κκ. Δ. Καψάλης καὶ Λύτρος.

Α. Παΐκος.

Προκειμένου νὰ διορισθῇ πρέσβυς παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Τουρίνου, δὲν δυστάζομεν νὰ συστήσωμεν, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ πρ. Γρ. Ὑψηλάντη, τὸν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Α. Παΐκον, χρηματίσαντα ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ δυνάμενον ἀξιοπρεπῶς νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν βασ. κυβέρνησιν,

Δίκη περιεργοτάτη.

Δίκη περιεργοτάτη ἔλαβε χώραν χθὲς εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον. Γυνὴ, συνομόσασα μετὰ τοῦ ἐραστοῦ της καὶ δύο ἄλλων, ἐκατηγορεῖτο μετὰ τούτων ὅτι ἐφόνευσε τὸν σύζυγόν της εἰς Κέαν· ἡ δίκη ἤρξατο ἀπὸ τῆς 9 πρὸ μ. καὶ ἀπεπερατώθη τὴν 11 μετὰ μεσημβρίαν. Τέσσαρες δικηγόροι, εκ τῶν ἀρίστων τοῦ τόπου, ὑπερασπίσθησαν μετὰ ζήλου τοὺς κατηγορουμένους, ἀλλὰ οἱ ἔνορκοι ἐκήρυξαν αὐτοὺς ἐνόχους, παραδεχθέντες ἐπιβοηθητικὸν ζήτημα τοῦ Προέδρου, καὶ οὕτω κατεδικάσθησαν ἅπαντες εἰς δεσμά. 26 πρόσωπα ἐξετάσθησαν εἰς τὴν δίκην ταύτην, διὰ δὲ τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς τάξεως τοῦ προέδρου κατωρθώθη τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πέρας τῆς σπουδαίας αὐτῆς δίκης.

Δήλωσις.

Κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον προσήνεγκον δῶρα εἰς τὸ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μουσεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας οἱ ἑξῆς.

Θ. Ἀφεντούλης κεφαλὴν λιθίνην κυνός.

Ν. Βαρβαρῆγος ἓξ μάρμαρα, ὧν τὸ ἓν ἐνεπίγραφον, τὰ ἄλλα φέρουσι διαφόρους γλυφὰς, 13 λύχνους, μίαν τετράγωνον λαβὴν καὶ ἕτερόν τι πήλινον ἀρχαῖον.

Σπ. Φιντικλῆς δύο λαβὰς ἀμφορέων ἐνεπιγράφους.

Βερρέτας δύο μικρὰ ἀγγεῖα μὲ γραφάς.

Γ. Πρινάρης λίθον γλυπτὸν, πηλίνην λαβὴν καὶ 6 λύχνους

Ν. Παντολέων 5 λαβὰς ἀμφορέων ἐνεπιγράφους.

Δ. Κ. Περσάκης εἴδωλον Ῥέας καὶ 2 λαβὰς ἀμφορέων ἐνεπιγράφους.

Γ. Παπαζαφειρόπουλος 1 λαβὴν καὶ 1 λύχνον.

Σπ. Κόμνος 31 λαβὰς ἀμφορέων ἐνεπιγράφους.

Κ. Γλαυκωπίδης ἀργυροῦν νόμισμα φραγκικόν.

Γ. Ι. Δουρούτης ἀγγεῖον πήλινον.

Δημ. Παναγιωτόπουλος 18 ἀρχαῖα χαλκᾶ νομίσματα καὶ 2 μικρὰ ἀγγεῖα.

Π. Εὐςρατιάδης 72 χαλκᾶ νομίσματα διαφόρων ἐθνῶν.

Δ. Σακελλαριάδης 4 Μακεδονικὰ νομίσματα·

Ἡ ἀθυμία.

Αἱ τελευταῖαι ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεις εἰς μεγάλην ἀθυμίαν ἐνέβαλον τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ἕνεκα τῆς ἄρσεως τῆς κατοχῆς τῆς Συρίας καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς. Ἡ Γαλλία, καίτοι κραταιὰ καὶ μεγάλη, ἠναγκάσθη ὅμως νὰ ὑποχωρήσῃ ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας, κηρυξάσης ὅτι οὐδ᾽ ἐπὶ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας συγχωρεῖ τὴν παράτασιν τῆς ἐν Συρίᾳ κατοχῆς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας.

Ὁ Ναπολέων μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἔλθῃ εἰς ῥῆξιν, ὡς γινώσκων ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐξήγειρε κατ᾽ αὐτοῦ καὶ ἄλλας κυβερνήσεις ἐνέδωκε καὶ οὕτω ματαιοῦται ἐφέτος ὁ πόλεμος, κατὰ τὰ φαινόμενα. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια ματαιοῦσα τὰ σχέδια τῶν ἀνθρώπων θέλει συμπληρώσει τὸ ἡμιτελὲς μεῖναν ἔργον τοῦ 1821.

Ἡ Κυρία Ῥουζιού.

Ἡ μακαρίτις τοῦ κ. Σολομοῦ ἀσθενήσασα ἀπεβίωσεν ἀπόντος τοῦ συζύγου της καὶ ἀνηλίκων ὄντων τῶν τέκνων της. Τί ἤθελε συμβῆ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει εἰς τὴν ἀτυχῆ ταύτην οἰκογένειαν, ἂν ἡ Κ. Ῥουζιοῦ διακρινομένη διὰ τὰ φιλάνθρωπα αὐτῆς αἰσθήματα, δὲν ἔτρεχε προθύμως εἰς βοήθειαν τῆς ἀσθενοῦς; Ἀπέθανεν ἡ μακαρίτις καὶ ἡ Κ. Ῥουζιοῦ ἐνεργητικώτατον ἔλαβε μέρος, παρέλαβε τὰ ἀνήλικα τέκνα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἔκειτο κλινῆρες, τὸ δὲ διὰ τὸν θάνατον τῆς μητρός του ἔγεινεν ὅλως ἐκτὸς ἑαυτοῦ, παρέλαβε λέγομεν ταῦτα καὶ ὥς τις μήτηρ φιλόστοργος, ἁπλώσασα τὰς πτέρυγας αὐτῆς τὰ περιεποιήθη, τὰ ἐνοσήλευσε καὶ μεγάλως ὑπὲρ αὐτῶν εἰργάσθη· ἐν γένει ἡ κ. Ῥουζιοῦ ἐφάνη εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εὐεργετικωτάτη καὶ ἀδύνατον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ Κ. Σολομοῦ συμπαθείας της. Διὰ ταῦτα ἡ κ. Ῥουζιοῦ εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀξία· τιμᾷ ἑαυτὴν, τιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τιμᾷ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν. Ἡ ὀρθόδοξος ἡμῶν ἐκκλησία πάσης δεισιδαιμονίας ἀπηλλαγμένη καὶ παντὸς πάθους ἀλλότριος οὖσα ἐπιχέει τὰς φιλανθρώπους αὐτῆς ἐνεργείας ὑπὲρ παντὸς δεινοπαθοῦντος, μὴ διακρίνουσα ξένον καὶ ἀλλόθρησκον· δὲν ἀναγνωρίζει τὴν δύναμιν τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης πρὸς τὸν ὁμόθρησκον μόνον, δὲν περιορίζει αὐτὴν εἰς μόνους τοὺς ὁμογονεῖς, θεωροῦσα τοὺς ἄλλους Σχισματικῆς καὶ πάσης κοινωνίας ἐκτὸς, ἀλλὰ τηρεῖ τὸ ἐν Χριστῷ οὐκ ἔνι δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι Βάρβαρος ἢ Σκύθης, «ἀλλὰ πάντες ἐν Χριστῷ ἕν εἰσιν.»

Ν.

Οὐδὲν νεώτερον ἐκ τῆς πρωτευούσης ἔχομεν ν᾽ ἀναγγείλωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Τὰ πράγματα εὑρίσκονται εἰς ἣν ἦσαν καχεκτικὴν κατάστασιν. Ἡ Γερουσία ἀπρακρεῖ, ἡ Βουλὴ ἐθύμωσεν ἐπί τινας ἡμέρας καὶ ἦλθεν εἰς λόγους μετὰ τῶν ὑπουργῶν, ἀλλὰ οἱ χθὲς πέντε δέκα πατριῶται παρουσιασθέντες σήμερον εἶναι ἱκανοποιημένοι, καὶ ἀβρόχοις ποσὶ ψηφίζουσι τὰ νομοσχέδια. Μόνον ὁ λαὸς εἶναι μάρτυς, μόνον αὐτὸς εἶναι ἄξιος συμπαθείας, ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἡ φωνὴ δὲν ἀκούεται πνιγομένη, πρὶν φθάσῃ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ βασιλέως.

— Ἐπρόκειτο χθὲς νὰ συμπληρωθῇ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἀλλ᾽ ἕνεκα προσκομμάτων τινῶν ἀνεβλήθη ἡ περὶ τούτου σκέψις καὶ ἀπόφασις.

— Ὁ στρατηγὸς καὶ Σπυρομήλιος ἐπαρουσιάσθη προχθὲς εἰς τὰ Ἀνάκτορα· ἐπίσης ἐῤῥέθη χθὲς ὅτι καὶ ὁ πρώην ὑπουργὸς Κ. Κουμουνδοῦρος ἐπαρουσιάσθη.

— Εἰς Σύρον ἐξεδόθη καὶ τρίτη ἐφημερὶς ὑπὸ τὸ ὄνομα «*Σάλπιγξ*,» Πρεσβεύουσα ἀρχὰς ὑγιεῖς καὶ ἀντιπροσωπεύουσα τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ ὧν συνηγορεῖ, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει εὐδοκιμήσῃ ἡ ἐφημερὶς αὕτη καὶ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινοῦ.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Ὕδραν ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀοιδίμου Λαζάρου Κουντουριώτου Κονδύλω, ἀφεῖσα μέγα πένθος εἰς τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς αὐτῆς.

— Ἡ μουσικὴ τῆς Γαλλικῆς ναυαρχίδος θέλει παιανίζει, καθὰ πληροφορούμεθα, ἑκάστην Πέμπτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης ὥρας εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ Τινάνιον Κῆπον.

— Ὁ Κατὰ πάντα ἀξιότιμος καὶ φιλελεύθερος νέος κύριος Δημήτριος Κωνσταντινίδης ἐλθὼν ἐνταῦθα ἐκ Σμύρνης ὡς πολλοῦ λόγου ἄξιον, χάριν ἐμπορικῶν του ὑποθέσεων, ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Θεσσαλονίκην. Εὐχόμεθα αὐτῷ καλὸν κατευώδιον.

Γ. Σ.

— Προχθὲς ἦλθον ἐκ Κορινθίας 25—30 χωρικοὶ καὶ ἔστρωσαν ταῖς κάπαις των εἰς τὴν πλατείαν τῶν ἀνακτόρων ζητοῦντες δικαιοσύνην ἀπὸ τὴν Α. Μ. κατὰ τῶν καταπιέσεων τοῦ Ἀνδρ. Νοταρᾶ.

— Κατ᾽ αὐτὰς ἐξεδόθη ἐν Ἑρμουπόλει, δαπάνῃ τοῦ Κ. Γ. Πολυμέρη, «*Ὁ Πνευματικὸς Καθρέπτης*», βιβλίον μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ ῥωσσικοῦ εἰς τὴν καθομιλουμένην ὑπὸ Πέτρου αὐταδέλφου τοῦ ἁγίου Θαβωρίου, πρὸς ψυχικὴν τῶν ὀρθοδόξων ὠφέλειαν.

Τὸ βιβλίου τοῦτο περιέχον 10 εἰκονογραφίας παριστανούσας τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς διαφόρους ἐν τῇ κοινωνίᾳ περιστάσεις αὐτῆς, καὶ κυματουμένην ὑπὸ τῶν ἀγρίων παθῶν, μὲ λεπτομερῆ ἐξήγησιν τούτων καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας εὐχὰς, συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινόν.

— Ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ πρὸ μικροῦ ἀποθανόντος κ. Γ. Οὐέλσωνος εὑρίσκεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἑξῆς κληροδότημα, ὅπερ ἀφίνει εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κίνας εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης. «Δίδω καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸ πρόσωπον ἐφ᾽ ὅσον καιρὸν εἶναι αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας 19 λίρας καὶ 19 σελίνια εἰς τεκμήριον τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ εὐμένειαν δι᾽ ἧς μετεχειρίσθησαν οἱ ὑπάλληλοι τῆς αὐτοκρατορίας ἐκείνης, ἐπισκεφθέντα αὐτὴν κατὰ τὸ ἔτος 1855.»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Τελωνεῖον Ἀθηνῶν.

Τὸ ἐμπόριον, ἡ γεωργία καὶ βιομηχανία θεωρούμεναι παρ᾽ ὅλων τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν, ὡς αἱ ἀληθεῖς πηγαὶ πλούτου, εὐνομίας καὶ δυνάμεως, καταβάλλουσι ταῦτα, πᾶσαν προσπάθειαν, μεγάλας θυσίας καὶ ὑπερωκεανείους στρατείας, ὑπὲρ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῶν, παρ᾽ ἡμῖν ὅμως οἱ κυβερνήσαντες κατὰ καιροὺς τὸν τόπον μας, δὲν ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν ταύτην, εἴτε ἐξ ἀναρμοδιότητος, εἴτε ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας, περιορισθέντες μόνον εἰς ἐπουσιώδη αντικείμενα, μεταθέσεως ὑπαλλήλων καὶ αὐξήσεως φόρων, καὶ πρὸς οὐδὲν λογιζόμενοι τὴν ἐμψύχωσιν τῶν εἰρημένων ἐπαγγελμάτων, ἅτινα κρατύνουσι καὶ συντηροῦσι τὰ ἔθνη, ἀντὶ προστασίας καταστρέφουσιν αὐτὰ δι᾽ ἀκαταλλήλων νόμων, καὶ παραδόξων διατάξεων, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τὸ θέμα τοῦτο σπουδαῖον, ὃν δεῖται κρείττονος συγγραφέως πρὸς ἀνάπτυξίν του, περιοριζόμεθα μόνον, ἐφ᾽ ἑνὸς τῶν εἰρημένων κλάδων, εἰς ὃν ἀνήκομεν, τὸν τοῦ ἐμπορίου.

Τὸ ἐμπόριον, πανταχοῦ διὰ νὰ προοδεύσῃ καὶ συντηρηθῇ, ἀπαιτεῖ εἰρήνην παγκόσμιον γενικῶς, τάξιν, εὔκολα μέσα καὶ ἁπλοῦς νόμους μερικῶς· ὁποιαδήποτε Κυβέρνησις παραγνωρίζουσα τοῦτο, παρεμβάλλει ἑκάστοτε προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν αὐτοῦ, ζημιοῦται καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς, ὑλικῶς μὲν ἐκ τῆς ἐκ τούτου προερχομένης προσόδου τινος, ἠθικῶς δὲ ἐκ τῆς ἐξαχρειώσεως πολλῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὰ ἐπαγγέλματά των, διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους, καὶ τρεπομένων εἰς παρανομίας ἕνεκα ἀπραξίας, ἐπειδὴ ἡ ὀκνηρία, εἶναι μήτηρ τῆς πενίας καὶ πηγὴ ὅλων τῶν ἐλαττωμάτων.

Τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις μου ὡρμήθην, Κύριε Συντάκτα νὰ ἐκθέσω δημοσίως, ἰδὼν μετ᾽ ἐκπλήξεως, εἰς τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 170 φύλλον τοῦ Ἀστέρος τῆς ἀνατολῆς, ὅτι πρόκειται περὶ καταργήσεως τοῦ ἐν τῇ πόλει μας Τελωνείου, τοῦ μόνου καλοῦ, ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅπερ ἡ κυβέρνησις ἔπραξεν ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου τῆς πρωτευούσης, τῇ αἰτήσει καὶ πρὸ χρόνων προσδοκίᾳ αὐτοῦ, ἀπαλλάξασα οὕτω, ἐμπορευομένους καὶ μὴ, τοῦ μεταβαίνειν ὡς πρότερον εἰς Πειραιᾶ, ἑβδομάδα ὁλόκληρον κατασυνέχειαν καὶ μὴ δυναμένων παραλαβεῖν τὰ ἐμπορεύματά των, ἕνεκα ἐπισωρεύσεως πολλῶν δωμάτων, δύω πόλεων, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κατάστημα, ἐξ οὗ τοῖς ἐπροξενεῖτο ἐπαισθητὴ βλάβη, διά τε τὴν συνεχῆ ἀπουσίαν των, τὴν φθορὰν ἀλλοίωσιν καὶ ἀπώλειαν εἰς ἣν ὑπόκειντο τὰ ἐμπορεύματα καθ᾽ ὁδὸν, μεταφερόμενα μίγδην τὰ πλεῖστα ἐπὶ ἁμαξίων εἰς Ἀθήνας, καὶ ὑποκείμενα διηνεκῶς εἰς τὴν ἐπήρειαν τῆς ἀτμοσφαίρας, ὡς μὴ οὔσης ἐφικτῆς, μετὰ τὴν ἐν τῷ Τελωνείῳ διάλυσιν τῶν δωματίων, τῆς ἐκ νέου ἐπισυνδέσεως αὐτῶν, δι᾽ ἔλλειψιν χρόνου, προχείρου ὑλικοῦ καὶ τέχνης, ἐν ᾧ ἀπ᾽ ἐναντίας μεταφερόμενα τὰ δέματα ὡς ἤδη, ἀνέπαφα, εἰς τὸ Τελωνεῖον Ἀθηνῶν, ταῦτα πάντα ἐκλείπουσι· ὥστε κατὰ συνέπειαν, σᾶς παρακαλοῦμεν Κ. συντάκτα, ὅπως καταχωρήσητε τὴν παροῦσάν μας εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας, ἐπιφέροντες καὶ τὴν ὑμετέραν κρίσιν, ἐὰν τοῦτο δόξῃ ὑμῖν, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἵνα φωτισθῶσιν, ὁποίων κακῶν γίνονται ἐξ ἀγνοίας πρόξενοι, οἱ βουλόμενοι, ἢ οἱ ὑποκινοῦντες τὴν κατάργησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Τελωνείου, κατὰ τὰς ἐνεστώσας μάλιστα δυσχερεῖς τοῦ ἐμπορίου περιστάσεις.

Χ. Π. Εἷς τῶν συνδρομητῶν σας.

Θαλάσσιαι τῆς Ῥωσίας δυνάμεις.

Ἡ ῥωσσιστὶ ἐκδιδομένη ναυτικὴ συλλογὴ ὀνόματι *Μόρσκοϊ Σβόρνικ* δημοσιεύει τὴν πραγματικὴν δύναμιν τοῦ ῥωσικοῦ στόλου, κατὰ τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν κατασκευῇ εἰσέτι ὄντων πλοίων. Ἐκ τῶν δημοσιευομένων καταλόγων συνάγεται ὅτι ἡ Ῥωσία ἔχει 142 πλοῖα ἀτμοκίνητα, διαιρούμενα ὡς ἑξῆς.

Ἑλικοκίνητα δίκροτα 9· φρεγάτας 13· κορβέτας 22· ταχύπλοα φορτηγὰ (κλίππερς) 12· τροχοκινήτους φρεγάτας 9· ἑλικοκινήτους κανονοφόρους 79· *ὑάχτια* (yachts) 2· γολέτας 25· πολεμικὰ φορτηγὰ 8· σμικρὰ ἀτμόπλοια 49· σιαλούπου καὶ λέμβους ἀτμοκινήτους 11· ἀποθήκας πλωτὰς 3.

Ἡ ὀνομαστικὴ δύναμις συμπάντων ὁμοῦ τῶν πλοίων τούτων εἶναι ἵππων 36,935· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν κανονίων αὐτῶν συμποσοῦται εἰς 2374.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων, τὸ ῥωσικὸν ναυτικὸν περιέχει καὶ 71 ἱστιοφόρα πλοῖα, οἷον· δίκροτα 8· φρεγάτας 6· κορβέτας 3· βρίκια 5· γολέτας 17· *λούγρας* 2· *πατάσ?ας* 3· φορτηγὰ 13· *ὑάχτια* 12. Ταῦτα τὰ πλοῖα ὁμοῦ ἀριθμοῦσι κανόνια 1477.

Λοιπὸν οἱ Ῥῶσοι ἔχουσι 313 πλοῖα, ἀτμήρη τε καὶ ἱστιοφόρα, φέροντα κανόνια τὸν ἀριθμὸν 3,851. Ἐκτὸς δὲ τούτων πάντων, προσθετέον καὶ 474 κατωτέρας τάξεως πλοιάρια, οἷον ζεύγματα πλωτὰ (pontons), ἀκάτια φορτηγὰ καὶ τὰ λοιπά.

Ψευδεῖς Ζυγοί.

Πολλοὶ αἰσχροκερδεῖς ἔμποροι ἔχουσιν ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις αὐτῶν δύο ζυγοὺς ἢ μέτρα τὴν μὲν ὀρθὴν, τὴν δὲ ψευδῆ, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μεταχειρίζονται ὁτὲ μὲν τὴν μίαν, ὁτὲ δὲ τὴν ἄλλην. Τοῦτο συμβαίνει παντοῦ, ἰδίως ἐν Τουρκίᾳ, ὅπου τὰ πάντα ἔχουσι κακῶς. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ πλεῖστοί εἰσι τοιοῦτοι αἰσχροκερδεῖς καὶ ἀπατεῶνες ἔμποροι. Ἀπὸ τῆς 1ης μαρτίου μέχρι τῆς 30 ἀπριλίου, ἤτοι ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν, 1000 ἔμποροι κατεμηνύθησαν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Μεγάλης Βρεττανίας· διότι μεταχειρίζοντο ψευδεῖς, ζυγοὺς καὶ μέτρα μικρότερα τοῦ δέοντος.

Κρινολίνα φονεργάτις.

Τὴν πρωΐαν τῆς 9ης τοῦ τρέχοντος μηνὸς, ἔν τινι κρεωπωλείῳ τῆς ἐνορίας τῶν Ἠλυσίων, ἐν Παρισίοις, νεανίας τις μαθητευόμενος κρεωπώλης κρατῶν μάχαιραν ἀφῄρει τὰ κόκκαλα τεμαχίου κρέατος.

Κυρία δέ τις σφόδρα *κρινολινοφόρος* διαβαίνουσα ἐπὶ τοῦ στενοῦ πεζοδρόμου, ἵνα μὴ συνθλιβῇ ὑπὸ τῶν κατέναντι αὐτῆς ἐρχομένων διαβατῶν, παρέκλινε γοργῶς πρὸς τὰ ἔνδον τοῦ πεζοδροδρομείου καὶ ὤθησε βιαίως τὸν κρεωργοῦντα κρεουργὸν, ὅστις φωνὴν ἐπάρας μεγάλην, ἀποσπᾷ ἀπὸ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν κατὰ βάθος σπιθαμιαῖαν ἐμβυθισθεῖσαν ἐν αὐτῇ μάχαιραν καὶ κυλίεται αἱματοβαφής. Οἱ τρεῖς συνδραμόντες αὐτὸν ἰατροὶ ἐκήρυξαν τὴν πληγὴν θανατηφόρον· ἡ δὲ κρινολίνα ἔκλαυσε!

Κατὰ τὸ προηγούμενον φύλλον μετὰ θλίψεως μεγάλης παρετηρήσαμεν ὅτι ἡ κρινολίνα, ἐκτὸς τῶν δύω συνήθεων αὐτῇ θανασίμων ἁμαρτημάτων, καὶ εἰς τρίτον τῶν ἑπτὰ ἐξώκελλε· νῦν δὲ μαρτύρεται ὅτι καὶ τὸ τέταρτον τούτων *οὐκ ἀνοίκειον αὐτῇ* . . .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Θῆλυς ἀξιωματικός.

Πρό τινων ἡμερῶν εὑρέθη ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, περὶ τὸ πρόχωμα τοῦ Ἰωσεφστάτ, ὁ νεκρὸς αὐτοχειριασμένου ἀξιωματικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ. Γνωστοῦ γενομένου ἐν τῇ πόλει τοῦ πράγματος, καὶ τῆς ἐξουσίας ἐπελθούσης, μετηνέχθη ὁ νεκρὸς εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ἔνθα παρετηρήθη, καί τοι τοῦ ἄνω κρανίου ἀποσπασθέντος ἐκ τῆς πυρσοκροτήσεως, ὅτι περὶ τὸν αὐχένα ὑπῆρχον τρίχες λίαν μακραί. Αὐτοψίας γενομένης, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ αὐτόχειρ πυροβολιστὴς ἀξιωματικὸς ἦν νεᾶνις δεκαεξαετής, Φραγκίσκη Κ · · · τὸ ὄνομα. Ἐφονεύθη δὲ διὰ πιστολίου τοῦ ἱππικοῦ διὰ βαμβακοπυρίτιδος γεμισμένου.

Γάμος καὶ βάπτισμα.

Ἔν τινι τῆς Γαλλίας πόλει, ἧς ὄνομα Αἰνάϋ λε Σχἀτὶ, γάμος ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μεγαλοπρεπής. Τελεσθέντος τοῦ γάμου (τῆς ἱεροπραξίας δηλονότι —), οἵτε κλητοὶ καὶ οἱ νυμφίοι ἐξῆλθον εἰς περίπατον, ἡγουμένης μουσικῆς καὶ προπορευομένης γυναικός τινος, ἥτις προσέφερε τοῖς πᾶσιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς ποτὰ δροσιστικὰ καὶ ἄλλα τραγήματα. Ἀλλὰ τῶν πάντων διαβαινόντων τὴν πρὸ τοῦ μύλου τοῦ Σχἀντριότ γέφυραν, τὴν κειμένην πρὸ τῶν καταῤῥακτῶν αὐτοῦ, αἴφνης ἀκούεται τριγμὸς μέγας, συνθλᾶται ἡ μεσαία τῆς γεφύρας δοκὸς, καὶ σύμπας ὁ *γάμος* βαπτίζεται καταπεσὼν ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ῥύακος.

Εὐτυχῶς οἱ καταῤῥάκται τοῦ μύλου ἦσαν κεκλεισμένοι, οἱ δὲ μυλωθροὶ δραμόντες σώζουσιν ἄῤῥενάς τε καὶ θήλεις. Ὁ δὲ νυμφίος, ὅστις πρῶτος πάντων ἐξῆλθε τῆς κολυμβύθρας, ὁρῶν τὸ νυμφικὸν στέμμα ἐπιπλέον ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὁρμᾷ κολυμβῶν εἰς σωτηρίαν τῆς ἀλόχου συζύγου· ἀλλ' ἀπαυδήσας λειποθυμεῖ καὶ *ἀλιευθεὶς* ὑπὸ τῶν μυλωθρῶν σώζεται. Τότε ἅπτουσι πυρὰν μεγάλην ἐν τῇ ἑστίᾳ τοῦ ὑδρομύλου καὶ συνθλίβονται περὶ αὐτὴν εἰς ἀποξήρανσιν τῶν ἐνδυμάτων καὶ πρὸ πάντων τῆς νυμφικῆς ἐσθῆτος· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδέποτε δυστύχημα ἔρχεται μόνον, διὰ τοῦτο ὁ καπνοδόχος τῆς ἑστίας ἐξάπτεται καὶ τὸ πῦρ μεταδίδεται εἰς τὴν ἀχυρίνην τοῦ ὑδρομύλου στέγην. Ὁ σώζων σωζέτω τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν! πάντες φεύγουσι καὶ πάντες γυμνοί τε ξηροί τε ἐπιστρέφουσιν ἕκαστοι οἴκαδε διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διελθόντες.

Ἡ τέρψις ἐκόπασεν· ἡ μουσικὴ ἐσίγησεν, οἱ δὲ νυμφίοι ἐν σιγῇ καὶ νηνεμίᾳ ἀπεσύρθησαν οἴκαδε.

Τὸ ἱππεῖον κρέας.

Ἀνέκαθεν τρωγόμενον ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καθίσταται κοινότερον. Κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας παρατηρήσεις, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος σφαττομένων ἵππων ἀναβαίνει εἰς 5.000. Λέγεται δὲ ὅτι ἐν τῇ μητροπόλει ἐκείνῃ ὑπάρχουσι δώδεκα σμικρὰ ξενοδοχεῖα ἔχοντα ειδικότητα τὴν πώλησιν τοῦ ἱππείου κρέατος.

(Βρετ. Ἀστήρ.)

Πρῶτος Γάμος Ἱερωνύμου Βονοπάρτου.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 834).

Πραγματικῶς ὅμως τί συνέβη;

Δεκατέσσαρας μῆνας μετὰ τὸν γάμον, ἤτοι τὴν 23 Φεβρουαρίου 1805 ἡ Δέσποινα μήτηρ ὑπέγραψε πρᾶξιν διαμαρτυρήσεως. Οὐδόλως προπετὲς νὰ εἴπωμεν, ἀφοῦ ἀνεγνώσθησαν αἱ παρ' αὐτῆς μέχρι τελευτῆς τοῦ βίου γεγραμμέναι ἐπιστολαὶ, ὅτι ὑπεχρέωσαν αὐτὴν νὰ ὑπογράψῃ.

Ἡ διαμαρτύρησις ὅμως αὕτη ἦτον ἀναμφισβητήτως ὄψιμος, καὶ ἐπομένως ἄτακτος· ὅθεν ὁ περὶ ἀπαραδέκτου λόγος ἀντέκειτο κατ' αὐτῆς. Τὸν γάμον ἐγίνωσκεν ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1803, καὶ τοῦτο ἐναργέστατα δεικνύουσιν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Κ. προξένου Πισῶνος, καὶ ὅμως μόλις τὴν 23 Φεβρουαρίου 1805, δεκατέσσαρας μῆνας μετὰ τὸν γάμον, συντάσσεται διαμαρτύρησις, ἣν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς, ὀφείλω ν' ἀναγνώσω εἰς τοὺς δικαστάς.

« Ἐνώπιον τῶν ὑποσημειουμένων Μαυρικίου Ἰωάννου Ῥαγυιδῶ καὶ τοῦ συναδέλφου αὐτοῦ, συμβολαιογράφων ἐν Παρισίοις, ἐνεφανίσθη ἡ Αὐτῆς Αὐτοκρατορικὴ Ὑψηλότης ἡ Κυρία Βοναπάρτη, μήτηρ τοῦ αὐτοκράτορος, διαμένουσα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ αὐτῆς, ὁδῷ Ἁγίου Δομινίκου, παροικίᾳ Ἁγ. Γερμανοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐμμέσως ἔμαθε περὶ τοῦ ἀνήλικος αὐτῆς υἱοῦ, Κ. Ἱερωνύμου Βοναπάρτου, ὅτι συνῆψεν ἐν Ἀμερικῇ γάμον χωρὶς νὰ συζητήσῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ συναίνεσιν τῆς ἐμφανιζομένης, οὐδὲ αἱ κατὰ τὰ εἰθισμένα εἰδοποιήσεις, νὰ γείνωσιν ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

» Ὅτι δεν δύναται νὰ πιστεύσῃ ὁλοτελῶς εἰς φήμας διαδιδούσας ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς παρεγνώρισε τὰ καθήκοντα καὶ παρεβίασε τοὺς ἐπισημοτέρους τῶν νόμων· ἀλλ' ὅτι, τούτου ἐπαληθεύοντος, δὲν θέλει διστάξει νὰ ζητήσῃ πᾶν δίκαιον ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγούμενον αὐτῇ· ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τι εἰμὴ ἐπισυνάπτουσα εἰς τὴν περὶ ἀκυρότητος ἀγωγὴν ἀπόγραφον τῆς πράξεως τῆς τελέσεως τοῦ δῆθεν τούτου γάμου.

»Ὅτι τὸν τίτλον τοῦτον δὲν ἔχει, καὶ εἶναι ὅλως ἄγνωστος αὐτῇ·

»Ὅτι ἕνεκα τούτου πᾶσα ἐξ αὐτῆς ἀπαίτησις ἀναγκαίως μένει ἐκκρεμὴς, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ προσδράμῃ πρότερον εἰς τὰ δικαστήρια κατὰ πράξεως, ἥτις, ἄλλως τε, οὐδεμίαν νομικὴν ὑπόστασιν ἔχει ἐν Γαλλίᾳ.

» Καὶ ὅμως·

» Ἵνα κατασταθῶσι πασίγνωστα τὰ ὑπ' αὐτῆς προτιθέμενα, καὶ ἵνα, ἐν οὐδεμιᾷ ἐποχῇ, τύχῃ νὰ ἑρμηνεύσωσι τὴν σιωπὴν αὐτῆς ὡς ἐναντίαν τῶν ἀληθῶν αὐτῆς αἰσθημάτων.

» Ἵνα ἐκφράσῃ τὴν θέλησιν αὐτῆς περὶ τῆς προσβολῆς, ἣν ὁ υἱὸς τυχὸν ἔπραξε πρός τε τοὺς νόμους καὶ τὴν μητρικὴν ἀξιοπρέπειαν, ὥστε τὰ δικαιώματα τῆς ἐμφανιζομένης νὰ διατελῶσιν ἄθικτα, καὶ δυνάμεθα νὰ διενεργηθῶσι ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς, πρὸς οὓς διαῤῥήδην ἀνατίθησι τὴν διεκδίκησιν αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι καὶ ἀπουσίᾳ αὐτῆς, καθ' ἣν περίπτωσιν ἦτον ἀδύνατον νὰ διεκδικήσῃ ταῦτα αὐτὴ αὕτη.

» Ἡ ἐμφανιζομένη διακηρύττει·

» 1ον. Ὅτι οὐδέποτε ἐζητήθη ἡ συναίνεσις αὐτῆς παρὰ τοῦ ἀνήλικος αὐτῆς υἱοῦ, καὶ ὅτι ζητουμένην ἤθελεν ἀρνηθῇ διὰ λόγους, οὓς ὁ νόμος συγχωρεῖ αὐτῇ νὰ μὴ καταριθμήσῃ παντάπασι.

» 2ον. Ὅτι διαμαρτύρεται ἐπισήμως, διὰ τῆς παρούσης πράξεως, κατὰ παντὸς γάμου συναφθέντος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἱερωνύμου Βοναπάρτου, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἄνευ τῆς συνεναίσεως αὐτῆς, καὶ διὰ περιφρονήσεως τῶν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων τύπων.

» 3ον. Ὅτι ἐπιφυλάττεται ῥητῶς νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ ἀκυρότητος τοῦ γάμου ὅπου ἀνήκει, ἅμα προμηθευθῇ ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

» Πάντων τῶν ἀνωτέρω ἡ Αὐτῆς Αὐτοκρατορικὴ Ὑψηλότης ἐξητήσατο ἀπὸ τῶν εἰρημένων συμβολαιογράφων σύνταξιν πράξεως, ἣν καὶ ἔδωκαν αὐτῇ, ἐν Παρισίοις, ἐν τῷ μνησθέντι ἀνακτόρῳ τῆς Αὐτῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὑψηλότητος, τῇ 2 τοῦ πολυηνέμου, ἔτους ιγ',—καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐγγράφου ὑπέγραψεν ἡ Αὐτῆς αὐτοκρατορικὴ Ὑψηλότης.»

Ἡ πρᾶξις αὕτη ἀνήγγελλε κατόπιν ἐρχομένην διαδικασίαν· ἡ Δέσποινα Μήτηρ ἔλεγεν, ὅτι ἤθελε κινήσει τακτικὴν ἀγωγήν· ὅθεν δραστηρίως ἀντηλλάχθη ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ Κ. δὲ Ταλλεϋράνδου, προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐντοσούτῳ, εἶπα, ὅτι ἂν μετὰ τὴν διαμαρτύρησιν ἐκινεῖτο ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἀγωγὴ, ἀναγκαίως αὕτη ἤθελεν ἀποκρουσθῇ. Καὶ ἴσα ἴσα, διότι ἐγίνωσκον καλῶς, ὅτι δὲν ἠδύναντο ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν ἀποῤῥίψει τοιαύτην αἴτησιν, ἐξεκύλισαν εἰς τοὺς τρόπους, εἰς τὰς ἐκτροπὰς, εἰς τὰ μηχανήματα τῆς αὐθαιρεσίας. Ἀλλὰ ἡ πρὸς τὸν δρόμον ἄγουσα ὁδὸς ἔφυ μία, ὅπως μία καὶ ἡ ἀλήθεια, ἡ δὲ πρὸς τὴν ἀνομίαν πολλαπλῆ καὶ ἐπισφαλὴς ὡς τὸ ψεῦδος· εἰ, τούτου τοῦ δρόμου πᾶς τις κυμαίνεται τυχαίως, ἐνδοιάζει, ἀμφιταλαντεύεται, περιπλανᾶται εἰς τὰ φαινόμενα, ἐλπίζων νὰ δράξῃ τι ἐκ τῆς ἀληθείας. Καὶ πάλιν λέγω, ἐγίνωσκον κάλλιστα κατὰ τὰ 1805, ὅτι ἦτο λίαν ὀψὲ νὰ δοκιμάσωσι τὴν δικαιοσύνην καὶ νὰ ὁπλισθῶσι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος ἐκείνου, ὃν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν, τότε λοιπὸν, ἐπαναλαμβάνω, δίδονται εἰς τὰ μηχανήματα, περὶ ὧν ἔχω ἤδη νὰ εἴπω πρὸς τὸ Δικαστήριον·

Ἐκδίδεται τὸ διάταγμα τῆς 11 τοῦ πολυημένου, ἔτους ιγ'. ἔχον οὕτως.

«Ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Κεραμικοῦ».

τῇ 11 πολυηνέμου.

«ΝΑΠΟΛΕΩΝ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ,»

(ἀκολουθεῖ).

ΛΟΓΟΣ,

Ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τοῦ ἀνιδρυθέντος εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Μιχαὴλ Τοσίτσαν μνημείου, τῇ 7 Μαΐου 1861. ἡμέρᾳ τῆς τῶν λειψάνων αὐτοῦ ἀνακομιδῆς, ὑπὸ Λυσάνδρου Καυτανζόγλου, τοῦ καὶ τὸ μνημεῖον ἀρχιτεκτονήσαντος.

Ἀναβαίνων σήμερον τὰς βαθμίδας τοῦ Μαυσωλείου τούτου, τοῦ εἰς μνήμην τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Μιχαὴλ Τοσίτζα ἀνεγερθέντος δαπάνῃ τῆς πολυποθήτου αὐτοῦ συζύγου Ἑλένης, οὐδόλως προτίθεμαι νὰ ἐξυμνήσω τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς, ἢ νὰ διακηρύξω τὴν φιλογένειαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τὴν συζυγικὴν αὐτοῦ ἀγάπην νὰ ἐπαινέσω, διότι ταῦτα γνωστὰ ὑπάρχουσιν εἰς ἅπαν τὸ πανελλήνιον, καὶ πρὸ ἐμοῦ ὑπὸ δεινῶν ῥητόρων πολλάκις διεθρυλλήθησαν, ἀλλ' ἀναβαίνω ὡς ὁ ἀρχιτεκτονήσας τὸ σῆμα τοῦτο, πρῶτον μὲν, ἵνα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν περὶ τὰ τοιαῦτα συνήθειαν δώσω λόγον περὶ τῶν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ καθ' ἕκαστα, ἀναφέρων ἐν συντόμῳ τὸν ἀληθῆ καὶ ἄξιον ἐπαίνου σκοπὸν, δι' ὃν ἀνιδρύθη ἐν τῷ πολυανδρίῳ τούτῳ ἐπὶ Ἑλληνικῆς γῆς τοσοῦτον περιφανὲς Μαυσωλεῖον. Ἔπειτα, ὅπως ἐκθέσω τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον τὸ παρὸν ἔργον δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλληνικὴν τέχνην ἐν γένει, καὶ ἰδίως τὴν μαρμαρογλυφικήν.

Τὸ ἔθος τῆς ἀνεγέρσεως τῶν μνημείων εἶναι σχεδὸν τοσοῦτον ἀρχαῖον, ὅσον καὶ ὁ ἄνθρωπος· ὁ πόθος τούτου πρὸς διατήρησιν τῆς μνήμης τῶν φιλτάτων, ἐδίδαξεν αὐτὸν κατ' ἀρχὰς ἵνα ἀνυψώσῃ σωρὸν χωμάτων, καὶ σωρεύσῃ λίθους ἐπὶ λίθων ἐπὶ τοῦ τύμβου τοῦ τεθνεῶτος· καὶ ταῦτα εἶναι τὰ πρῶτα καὶ ἀρχαιότατα ἐπιτάφια μνημεῖα τοῦ ἀνθρώπου.

Προαχθείσης δὲ τῆς τέχνης, οἱ ἄμορφοι οὗτοι σωροὶ χωμάτων τε καὶ λίθων μετεσχηματίσθησαν εἰς κανονικὰ σχήματα, ἅτινα καὶ ἐκαλλωπίσθησαν διὰ τῆς καλλιτεχνίας οὕτως, ὥστε κυρίως ἐξ αὐτῶν ἐμορφώθη ὁ τύπος πάντων τῶν περιφανῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, τῶν ὁποίων τὰ λείψανα μέχρι τῆς σήμερον κινοῦσι τὸν πρὸς τοὺς ἀνεγείραντας αὐτὰ θαυμασμὸν, ἅμα δὲ καὶ ὁρίζουσιν ἀλανθάστως, ἕνεκα τῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν, τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ, ὡς ἐκ τῆς ἐντελείας τῆς τέχνης, τὸν ἐν τούτῳ βαθμὸν ἑκάστου ἔθνους. Ἐκ τῶν μνημείων δὲ τούτων τὰ μὲν διακρίνονται ὡς μνημεῖα ἀσκόπου κενοδοξίας· τὰ δὲ, ὡς μνημεῖα φιλίας καὶ στοργῆς, ἢ καὶ δημοσίας εὐγνωμοσύνης πρὸς παραμυθίαν καὶ ἀξιομίμητον τοῖς ζῶσι παράδειγμα, καὶ προτροπὴν εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ φιλοπατρίαν.

Τὸ παρὸν μνημεῖον, εἰς τὰ δεύτερα ταῦτα κατατασσόμενον, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἁπλῶς ὡς σημεῖον συζυγικῆς ἀγάπης καὶ φιλοστοργίας. Ἡ ἵδρυσις αὐτοῦ τείνει εἰς ὑψηλότερόν τινα ἄλλον καὶ μέγαν σκοπὸν, τὴν ἀρχὴν ἐμψυχώσεως εἰς πρόοδον τῆς ἀναγεννωμένης νέας Ἑλληνικῆς γλυπτικῆς, φυγαδευθείσης ἀπὸ πολλῶν αἰώνων, ἐκ τῆς φυσικῆς κυρίως εἰπεῖν αὐτῆς γῆς. Ἐπανερχομένη δὲ ἡ νέα Ἑλληνικὴ γλυπτικὴ μετὰ τοσαύτην πολυχρόνιον ἀποδημίαν, παρίσταται σήμερον τῇ συνδρομῇ τῆς φιλογενεστάτης κυρίας Ἑλένης Τοσίτζα ὡς ἁγνὴ καὶ καλὴ παρθένος, οὐδὲν σημεῖον τῆς μακρᾶς αὐτῆς δουλείας φέρουσα, οὐδὲ ξενικόν τινα κόσμον ἀπ' ἐκείνης διατηρήσασα, ἀλλ' ὅλως ἁπλοῦν ἐγχώριον ἑλληνικὸν ἔνδυμα περιβεβλημένη, παρίσταται ἀπροσδοκήτως ἀξιοπρεπὴς καὶ καθαρὰ πρὸς δόξαν τῆς ἐγχωρίου τέχνης.

Ἡ ἀνέγερσις δὲ τοιούτου μνημείου καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν τέχνην ὑπὸ Ἑλλήνων τεχνιτῶν κατεργασθέντος, ἐκπληροῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμμέσως καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀοιδίμου Μιχαὴλ Τοσίτζα, ὅστις, τρέφων καθαρὰς καὶ πρακτικὰς ἰδέας ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι τέχνης καὶ ὑπὲρ τῆς ἐμψυχώσεως αὐτῆς, ἠδημόνει μεγάλως κατὰ τῶν ἐπικρατουσῶν ἐνταῦθα περὶ τούτου ἰδεῶν, στηριζομένων ὑπὸ ἐναντίων ἀρχῶν καὶ ὅλως ἀντιθέτων πρὸς τὰς αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ ἔλεγε πολλάκις· δὲν πρέπει νὰ ὁμοιάζωμεν τοὺς ἀγροίκους ἐκείνους, οἵτινες, ἂν καὶ θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν εἰς ἱππασίαν ἄσκησιν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὅμως κρατοῦσιν αὐτὰ μακρὰν τῶν ἱππικῶν ἀγώνων, καὶ ἐνῷ ἄφθονα καταναλίσκουσι χρήματα εἰς γύμνασιν τῶν τυχόντων ἱπποδρόμων καὶ εἰς τὸν προσωρινὸν καλλωπισμὸν τῶν ἱπποδρομίων, οὐδὲν πρὸς τὸν σκοπὸν κατορθοῦσιν.

Ἡ τέχνη τελειοποιημένη διὰ τῆς πείρας συνδέεται μετὰ τῶν ἠθῶν, τῶν ἕξεων καὶ τῆς ἠθικῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ τόπου· ἐν ᾧ δὲ πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ, δὲν δύναται εἰσαγομένη νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ προοδεύσῃ ἄλλως, ἐὰν μὴ πρῶτον ἐγκλιματισθῇ καὶ λάβῃ τὸ ἔνδυμα τοῦ τόπου, γινομένη ἐγχώριος· εἰ δὲ μὴ, ἢ θέλει λογισθῇ τυχαία καὶ ἐφήμερος, ἢ θέλει μείνει διὰ πολλοῦ ῥαχητικὴ καὶ ἀσθενὴς ὡς τὰ ξένα φυτὰ, τὰ αὐξάνοντα δι' ἁδρᾶς δαπάνης ἐν τεχνητῇ ἀτμοσφαίρᾳ καὶ ὑπὸ ξένην καλλιέργειαν.

Καὶ παρ' ἡμῖν δὲ ἐν Ἑλλάδι ἡ καλλιτεχνία δὲν δύναται νὰ προοδεύσῃ, ἐὰν πρῶτον μὴ πολιτογραφηθῇ καὶ γίνῃ ἐθνική· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο δεῖται προστασίας καὶ ἐμψυχώσεως· κατὰ πόσον δὲ καὶ ὁποία ἐδόθη μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἐγχωρίους νέους καλλιτέχνας συνδρομὴ, ἡ ἱστορία τῆς νέας Ἑλληνικῆς τέχνης δὲν ἔχει, δυστυχῶς, ἄξια τεκμήρια νὰ καταδείξῃ.

Ταῦτα γινώσκων καὶ ὁ ἀξιότιμος ἐπίτροπος καὶ πληρεξούσιος τῆς Κ. Ε. Τοσίτζα, Κύριος Ἀναστάσιος Μανάκης, διετύπωσε τὸ πρόγραμμα τοῦ μνημείου ὡς ἀκολούθως.

Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου Τοσίτζα πρέπει νὰ ἦναι ἡ ἐμψύχωσις τῶν ἡμετέρων νέων λιθοξόων, καὶ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἅμιλλαν καὶ ἀφορμὴν, ἵνα δείξωσι διὰ τοῦ ἔργου τούτου τὸν βαθμὸν τῆς ἀναγεννωμένης νέας Ἑλληνικῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖγμα τῆς τῶν νέων τεχνιτῶν ἱκανότητος πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ λοιποὺς βαθυπλούτους ὁμογενεῖς, οἵτινες οὐχὶ μόνον τοὺς τεχνίτας, ἀλλὰ καὶ τὰ ξενικὰ μάρμαρα προτιμῶσι, νομίζοντες αὐτὰ καὶ ὡραιότερα, ὡς ἐξ ἀλλοδαπῆς προερχόμενα. Αὕτη εἶναι ἡ θέλησις καὶ ἡ ἔνθερμος ἐπιθυμία τῆς κυρίας Ἑλένης Τοσίτζα, ὅπως κατεργασθῇ ἀπὸ Ἑλλήνων τεχνιτῶν· πέποιθε δὲ ὅτι οὕτω μάλιστα ἐκπληροῖ τὴν διάταξιν καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ μακαρίτου· ὅθεν καὶ ἀσμένως καταβάλλει πᾶσαν δαπάνην πρὸς τοῦτο εἰς ἐμψύχωσιν τῆς ἐγχωρίου τέχνης.

Τὸ σχέδιον ὑπὸ τοιούτου πατριωτικοῦ προγράμματος ἐμπνευσθὲν, ἐχαράχθη, ὡς σήμερον βλέπετε, ἁπλοῦν καὶ σοβαρὸν καὶ ὅλως Ἑλληνικὸν, εἰς μόνην τὴν ἔνδειξιν τῆς ἀνδριαντοποιΐας κυρίως ἀποβλέπον.

Ἐφίσταται δὲ τὸ μνημεῖον ἐπὶ θολωτῆς ὑπογείου νεκροθήκης ἐκ μεγάλων ὑμητείων λίθων, κλειομένης ὑπὸ μαρμαρίνης θυρίδος· ἐπὶ τῆς νεκροθήκης ταύτης, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ μολυβδίνη ὀστεοθήκη, ὑψοῦται ἐπὶ τριῶν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

βαθμίδων ἐξέδρα ἡμικυκλικὴ, διάμετρον ἔχουσα πρὸς τὰ ἓξ μέτρα, καὶ διατεμνομένη κατὰ τὸ μέσον ὑπὸ βάθρου τετραγώνου μῆκος ἔχοντος ἑνὸς ἡμίσεος μέτρου. Ἐπὶ τούτου ὑψοῦται στηλοβάτης, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἀνάγλυφον, παριστῶν τὰς τέσσαρας πόλεις εὐγνωμονούσας, τὸ Μέτζοβον, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, αἵτινες ἐπιστέφουσι τὴν νεκρικὴν κάλπην τοῦ μακαρίτου. Ἐπὶ τοῦ στηλοβάτου ὑψοῦται ἡ στήλη, φέρουσα τὸ Ἐλεγεῖον, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ διασήμου καθηγητοῦ καὶ Γερουσιαστοῦ κυρίου Φιλίππου Ἰωάννου· ἐπὶ δὲ ταύτης ὡς ἐπίστημα ἐτέθη ὁ ἀνδριὰς, μέγεθος ἔχων ὑπὲρ τὸ φυσικὸν, καθήμενος, καὶ ἀφελῶς προτείνων τὴν διαθήκην, τὴν περιέχουσαν τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους εὐεργετικὰς διατάξεις αὐτοῦ. Κατὰ τὰ ἄκρα τῆς ἡμικυκλικῆς ἐξέδρας ἵστανται δύο λυχνοῦχοι μαρμάρινοι· αἱ δὲ πρὸ τῆς ἐξέδρας τρεῖς βαθμίδες ὁρίζονται ὑπὸ δύο βάθρων, ἐφ' ὧν κεῖνται δύο σφίγγες αἰγυπτιακῶς κεκοσμημέναι, ὡς φύλακες τοῦ μνημείου, καὶ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ διατριβὴν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀλληγοροῦσι.

Τοιαύτη ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἰδέα τοῦ ὅλου μνημείου, ἀνυψωθέντος ἀπὸ τῆς γῆς εἰς μέτρα Γαλλικὰ ἕξ, καὶ κατασκευασθέντος, πλὴν τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ὑπογείου, ἐκ πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐκτέλεσις δὲ τῆς ἰδέας ταύτης ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γεώργιον καὶ Λάζαρον Φυτάλας, διακριθέντας κατὰ τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς καὶ τὰς ἐκθέσεις ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἂν ἡ ἐκλογὴ αὕτη ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς καὶ δικαία, τὸ ἔργον θέλει μαρτυρήσει· διότι οὐχὶ μόνον καθ' ἑαυτὸ δύναται νὰ κριθῇ, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀντιπαραβολὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργηθέντων εἴτε ἐγχωρίων, εἴτε καὶ ἐξ ἀλλοδαπῆς πεμφθέντων.

Οἱ ἀδελφοὶ Φυτάλαι, ἂν καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς προστασίας μέχρι τῆς σήμερον, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχολείῳ τῶν τεχνῶν σπουδῆς καὶ διὰ πολλῶν στερήσεων ἔφθασαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον τῆς ἱκανότητος, ὀφείλουσι τοῦτον εἰς μόνην τὴν ἐπιμονὴν καὶ τοὺς ἀτρύτους ὑπὲρ τῆς τέχνης αὐτῶν πόνους, ἀνταμειβόμενοι σήμερον τοὐλάχιστον διὰ τῆς ἰδέας, ὅτι πρῶτοι οὗτοι, μετὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν τεχνῶν ἐν Ἑλλάδι, ηὐτύχησαν νὰ ἀναδείξωσι τὴν ὕπαρξιν τῆς γλυπτικῆς, κατεργασθέντες καὶ στήσαντες τὸν πρῶτον ἀνδριάντα ἐκ πεντελικοῦ μαρμάρου ἀπέναντι τῆς στεφανηφόρου Ἀκροπόλεως, τῆς περιεχούσης τὰ ἱερὰ λείψανα τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, ἰδίως δὲ μάλιστα τοῦ θαυμασίου ἐκείνου καλλιτέχνου, τοῦ μεγαλουργοῦ Φειδίου, τοῦ διδασκάλου τῶν διδασκάλων τῆς γλυπτικῆς. Διὰ τοῦ τοσιτζείου τούτου ἀνδριάντος οἱ ἀδελφοὶ Φυτάλα συνάψαντες, οὕτως εἰπεῖν, σήμερον τὸ ἀπὸ δεκαεννέα περίπου αἰώνων πρῶτον μὲν τὸ ὑπὸ τοῦ αἱμοχαροῦς Σύλλα (α) διακοπὲν ἐν μέρει νῆμα τῆς καλλιτεχνίας ἐν Ἑλλάδι, ἔπειτα δὲ καὶ ὁλοσχερῶς διαφθαρὲν ὑπὸ τῆς καταστρεπτικῆς μαχαίρας τῶν μισοκάλων καὶ βαρβάρων κατακτητῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀπέδειξαν διὰ τοῦ ἔργου τούτου πρὸς δόξαν τῆς νῦν Ἑλλάδος τὴν ἐν σιγῇ πάλιν σὺν τῇ ἐννόμῳ ἐλευθερίᾳ ἀναγεννωμένην παρ' ἡμῖν ἀνδριαντοποιΐαν, ἐπισφραγίζοντες οὕτω τὴν γνώμην τοῦ διασήμου ἐν Φλωρεντίᾳ Καθηγητοῦ τῆς γλυπτικῆς Βαρτολίνου, ὅτι τὰ ἐν τῷ Παρθενῶνι Φειδικὰ λείψανα δύνανται μόνα νὰ μορφώσωσι τὴν νέαν τέχνην τῆς γλυπτικῆς, καὶ ἐπαναγάγωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ἔνδοξον τῶν προπατόρων ἡμῶν ὁδὸν, ἐλευθέραν πάσης ξενικῆς κακοζήλου θεωρίας.

Ἐκ τῶν ἤδη λεχθέντων ἀπεδείχθη, νομίζω ἀρκούντως, ὁποῖος ὁ ἀρχικὸς καὶ κύριος σκοπὸς τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου τούτου· ἡ ἐκπλήρωσις δηλονότι καθήκοντος συζυγικῆς ἀγάπης διὰ τῆς ἐμψυχώσεως καὶ προστασίας τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλληνικῆς ἀνδριαντοποιΐας, ἥτις τυχαίως κατὰ πρῶτον ἀναφαίνεται ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ φιλογενοῦς Μιχαὴλ Τουσίτζα, καὶ παρίσταται σήμερον ὡς δεῖγμα τῆς πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν ῥοπῆς καὶ προόδου τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο ἴσως νὰ εἴπῃ τὸ προγονικὸν ἐκεῖνο *Δός μοι πᾶ στῶ*.

Χαῖρε λοιπὸν Σὺ, ὦ φίλη καὶ σεβαστὴ σκιὰ, ὅτι ἐκπληροῦται κατὰ πάντα ἡ ἐπιθυμία σου, ἵνα καὶ τὰ ὀστᾶ σου κατατεθῶσιν ἐν τῇ φιλτάτῃ σοι τῆς Ἑλλάδος γῇ. Ἡ ἀγαπητή σοι σύζυγος καταθέτει ταῦτα ἐντὸς καλλιτεχνικοῦ τύμβου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν, ἀπέναντι τῆς γεραρᾶς Ἀκροπόλεως, μεταξὺ τῶν ἡρώων καὶ προμάχων τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, τῶν ὁποίων τὰ ὀστᾶ εἴθε τὸ ἔθνος εὐγνωμονοῦν δυνηθῇ νὰ συλλέξῃ ταχέως, καὶ ἀνεγείρῃ τὸ πρὸ τριάκοντα ἐτῶν περίπου σχεδιασθὲν Ἑλληνικὸν Ἡρῶον, πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος καὶ ἐκπλήρωσιν ἱεροῦ καθήκοντος εἰς μνημόσυνον αἰώνιον εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς γενναίους ἀγωνιστὰς τῆς ἀνακτηθείσης ἡμῶν ἐλευθερίας, καὶ ἐμψύχωσιν τῆς ἀναγεννωμένης ἑλληνικῆς τέχνης.

(α) Winke lui T. II. C. V. § 4 Montabert. T. 11. C. 55.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Τὸ Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

ά) Τὸ ἐκτελοῦν τὴν γραμμὴν τῆς Μεσημβρινῆς Τουρκίας ἀτμόπλοιον θέλει προσεγγίζει καὶ εἰς *Αἰδηψὸν* κατά τε τὴν ἄνοδον καὶ κάθοδον.

β΄) Τὸ ἀτμόπλοιον τῆς γραμμῆς τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου ἐπίσης κατὰ τὴν ἄνοδόν του ἐκ Σύρου (ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 2 Μ. Μ.) κατὰ τὴν κάθοδόν του ἐκ Πειραιῶς (ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 Π. Μ.) θέλει προσεγγίζει εἰς Κύθνον. Ἡ πρώτη προσέγγισις ἐκ Σύρου μὲν θέλει γίνει τὸ προσεχὲς Σάββατον (13 τρ.), ἐκ Πειραιῶς δὲ τὴν Τρίτην τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος (16. τρ.)

Ἐπειδὴ διαδίδεται ἀπὸ τοὺς Κυρίους Ν. Στίνην καὶ Μαργαρίτην Γεωργιάδην ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ προκαλέσας τὴν πτώχευσίν των, προσκαλοῦνται ἐντὸς 24 ὡρῶν νὰ μὲ ἀπαλλάξουν ἐκ τῶν ὑπογραφῶν μου, ὅπως καὶ ἐγὼ ἀπαλλάξω αὐτοὺς ἀπὸ τὰς εἰδικάς των.

Ἀθῆναι 12 Μαΐου 2861. Νικόλαος Μ Τζολίνης.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου κείμενον μαγαζεῖον τοῦ Κ. Νέγρη, πλησίον τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Ἠλία Πολυγένη, καὶ κάτωθεν τοῦ Στρατῶνος τῆς χωροφυλακῆς συνεστήθη καπνοπωλεῖον καὶ πωλεῖται ΚΑΠΝΟΣ καλῆς ποιότητος τοῦ Ἀλμηροῦ, κομμένος μὲν, πρὸς δραχμὰς 3 20|00, ἄκοπος δὲ, καὶ χονδρικῶς ἐλάσσονα τῶν τριῶν ἑκάστην ὀκάν. Οἱ καπνίζοντες καλὸν καπνὸν διευθυνθήτωσαν καὶ θέλουσιν εὐχαριστηθῇ κατά τε τὴν ποιότητα καὶ τὴν μετρίαν τιμὴν εἰς ἣν πωλεῖται.

ΕΠΙΠΛΑ οἰκιακὰ διαφόρων εἰδῶν, ἤτοι εἷς μεγάλος καθρέπτης, τραπέζια διαφόρου μεγέθους, μακρὰ σκαμνία, γραφεῖα, κούνιαι, ἓν ὡρολόγιον καθιστὸν καὶ μία λάμπα, ὑπάρχουν πρὸς πώλησιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κυρίας Λίδς, ἀριθ. 551 κειμένης κατὰ τὴν ὁδὸν Κέκρωπος καὶ πλησίον τοῦ Α΄. γυμνασίου καὶ ὁ ἐπιθυμῶν δύναται νὰ διευθυνθῇ τὴν δευτέραν, τρίτην καὶ τετάρτην τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Πειραιεῖ οἰκία τῆς κυρίας Δημητρούλας μαίας τοῦ δήμου, κειμένη πλησίον τοῦ ἁμαξοστασίου.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ